

Ἔτος Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

Ἄριθ. 145

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Νοεμβρίου 1881.

Μία τῶν υποστάσεων τῆς κουμουνδουρικῆς τριάδος, ἢ, ἂν θέλετε, εἰς τῶν πρωταποστόλων καὶ ζηλωτῶν τῆς Βρωμολιμναίας φατρίας, ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ Κουμουνδουρισμοῦ, ὁ Τομακρόπουλος, ἀπηνήσατο τὸν διδάσκαλον. Ὑπὸ τῆς κοινωνίας, ἣτις παριστᾷ τὸ πρόσωπον τῆς παιδείκης τοῦ ἀρχιερέως, ἐρωτηθεὶς « καὶ σὺ ἢ μετὰ τοῦ Ναζωραίου » ἀπήντησεν εὐσταθῶς « οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον! », καὶ ἐρωτώμενος ἐκ νέου καὶ καταδεικνύμενος, ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδε τὸν ἄνθρωπον. Ἄγνοοῦμεν ἂν, ὅπως λάβῃ πλείονα ὁμοιότητα τὸ δράμα τοῦ ταμείου Θηβῶν μετὰ τοῦ δράματος τοῦ Γολγοθᾶ, ὁ Πέτρος ἐπιμελήν καὶ τρίτην φοράν ἀπαρνούμενος τὸν ἀρχηγόν, καὶ μετὰ τὴν λαλιὰν τοῦ ἀλέκτορος ἐξεργόμενος κλαύση ἐν μεταμελείᾳ. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ἀποστάτης οὗτος Πέτρος ὁ ἀμετακμέλητος, ἀρχίζει νὰ κινή τὸ ἐνδικρέρον τοῦ κοινοῦ, καὶ νὰ ἐξεγείρῃ κἀπως τὸν οἶκτον, ὃν ἐξεγείρει πάντοτε ἡ ἡλικία γέροντος, ἡμιπληγος, πεσόντος ἀπὸ τοῦ ὕψους διακεκριμένης θέσεως ἐντὸς τοῦ βορβοῦ τῆς εἰρατικῆς, ἐπὶ ἐγκλήματι δυσφημητικῷ καὶ ἀναμένοντος ἐναγωνίως ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ τὸν καταστρέψῃ ὁ βαρὺς ὄγκος τοῦ νόμου.

Λέγομεν οἶκτον καὶ οὐχὶ συγχώρησιν· τὸ ἐν διαφέρει τοῦ ἑτέρου. Ὅσον καὶ ἂν οἰκτείρωμεν, καταδικάζομεν ἐν τούτοις. Ἄλλ' ἐπιθυμοῦμεν πρὸ πάντων, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἐγράψαμεν, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς δικαιοσύνης νὰ μὴ ᾖ μονομερής. Δικαιοσύνη τοιαύτη, ὡς πάντα τὰ ἡμιτελῆ, εἶνε πολλῶ χειρῶν τῆς ἀδικίας.

Ἄλλως τε ὁ νέος οὗτος Πέτρος, εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀμερολήπτων συγκρινόμενος μὲ τὸν Πέτρον τοῦ Εὐαγγελίου φαίνεται πολλῶ ὑπέρτερος αὐτοῦ. Οὗτος ἦν « παρὰ τὴν ἐστίχην ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος » ἐνῶ ὁ πρῶτος ἀμφιβάλλομεν ἂν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τοῦ δριμέος ψυχους εὐρίσκει ἐν τῇ φυλακίσει ἰκανὸν θάλπος διὰ νὰ θερμανθῇ. Ὁ εἰς ἀπέκοψε τὸ ὄτιον τοῦ δούλου τοῦ ἀρχιερέως· ἐνῶ ὁ ἕτερος ἔκαμε ὅλα τὰ ὅτι καὶ τοῦ κόσμου νὰ ἀνοιγῶσι μὲ τὰ γρηγορήματα του. Ὁ Πέτρος προέδωκε τὸν διδάσκαλον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δυστυχίας του, ὁ νέος Πέτρος ἀπαρνέεται αὐτὸν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἰδικῆς του δυστυχίας. Τὸ πρᾶγμα, καθὼς βλέπετε, διαφέρει πολὺ.

Ὁμοῦ ἔζησαν, ὁμοῦ διητῶντο, ὁμοῦ εἰργάσθησαν. Ὁ εἰς εὐαγγελιζόμενος· τὰ ρήματα τῶν μυστηρίων τῆς Βρωμολιμνης, ὁ ἕτερος· συνηγορῶν καὶ κηρύσσων τὴν οὐρχνόπεμπτον τοῦ διδασκάλου ἀποστολήν. Ὁμοῦ ἐθιχάμβευταν καὶ διενεμήθησαν ὁμοῦ τὰ βρῦτιμα τοῦ θριαμβοῦ δῶρα. Ὅταν ὁ αἰρινίδιος κερκυνὸς τῆς συμφορᾶς ἐνέστηκε καὶ ἐπληξε τὸν μαθητὴν, ὁ διδάσκαλος εἶχε χρέος νὰ τὸν ἀνεγείρῃ. Τοῦτο ὁ διδάσκαλος δὲν ἐπραξε, καὶ ὁ μαθητὴς εἶχε δικαίον νὰ ὀλιγοπιστήσῃ. Ἀπεναντίας ὁ διδάσκαλος, προνοῶν περὶ ἐαυτοῦ, ἀπεφάσιζε νὰ ἐξιλεῶσθαι τὴν Νέμεσιν θυσιάζων τὸν μαθητὴν. Ὡστε κατ' ἀλήθειαν, συνέβηκε τὸ ἀντίστροφον τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ συμβάντος. Τὰ μέρη ἀντηλλάσσοντο, καὶ ὁ ἀπαρνούμενος δὲν ἦτο ὁ μαθητὴς ἀλλ' ὁ διδάσκαλος.

Τώρα, πᾶσα πίστις καὶ μακροθυμία ἔχει τὰ ὄρα τῆς καὶ σπυρίως ἡ ἀφοσίωσις ἀφικνεῖται μέχρι τῆς ἐθελουσίας καὶ τοῦ μαρτυρίου. Καὶ αὐτὸς ὁ φανατικὸς ἀλιεὺς τῆς Τιβεριάδος ἂν ἐβλεπε τὸν Ναζωραῖον διδάσκαλόν του προδίδοντά αὐτὸν διὰ νὰ σωθῇ, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ τὸν ἐστελλεν εἰς δεκαεπτὰ... Πιλάτου. Τὸ κλισθημα τῆς αὐτοσυνητήσεως λοιπὸν ἔκαμε καὶ τὸν νεώτερον Πέτρον ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα καὶ νὰ διακηρῶσθαι φανερά, ὅτι τὰ ὄμματα τοῦ

Κανὰ ἦσαν ἀπὸ τὰ συνήθη ταχυδακτυλογραφικὰ παιχνίδια τοῦ Καζενέβ, καὶ ν' ἀπαιτήσῃ ὥστε ἡ αὐτὸς ν' ἀνέλθῃ πάλιν μετὰ τοῦ διδασκάλου τοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραήλ, ἢ ὁ διδάσκαλος νὰ κατέλθῃ μετ' αὐτοῦ μέχρι τοῦ φραγγελίου τοῦ Πρακτωρίου, καὶ ἐπειδὴ ὁ διδάσκαλος σιωπᾷ καὶ περιφρονεῖ αὐτόν, ὁ μαθητὴς ἐπισαίει τὸν κερυνὸν τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων.

Ἡ νέκ αὕτη σκηνὴ τοῦ πολυπλόκου δράματος, ἀνεπίσους νέους ὀρίζοντες καὶ νέες ἀπόψεις μέσον τῆς θαλῆς λύκῃς τοῦ μυστηρίου, κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἀνυπομόνως περιμένοντες καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τοῦ πάθους, καὶ ἀφοῦ ὁ σταυρὸς ἐστήθη ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, ἃς ὀδηγηθῆ ὁ κτᾶ-δικος ἐκεῖ, ἀν τὸ ἐπιβᾶλῃ ὁ νόμος. Ἄρκει νὰ σταυρωθῇ ὁ ἀληθὴς ἐνοχος καὶ νὰ μὴ ἀπολυθῇ ὁ Βραχβᾶς, καὶ ἀρ-καεὶ τὴν σταύρωσιν νὰ μὴ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀνάστασις, διότι ἡ ἀνάστασις ἢ ρυπαμένη τὸν κόσμον ἐκ τῆς ἀπωλείας, παρ' ἡμῶν θὰ καταστρέψῃ καὶ τὸ τελευταῖον ἔχρος τῆς δικαιοσύνης.

HIGREC

ANEMOMAZOMATA

Τὸ παιχνίδιον τῶν 15 ἐπροκήρυσσε πέρυσιν ὁ Χουτόπουλος καὶ ὁ Βουγᾶς. Ἐφέτος ἢ φέτος ἔχομεν τὸ παιχνίδιον τῶν 14, δηλαδὴ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ γίνουσι πάλιν 14 οἱ 13 Πούλοι τοῦ Πανεπιστημίου. Περὶ τοῦ προβλήματος τούτου μᾶς ἐστάλησαν διάφοροι λύσεις, τὰς ὁποίας θὰ δημοσιεύσωμεν κατὰ σειράν πρὸς ψυχγωγίαν τῶν ἀνχνη-στῶν μας.

ΛΓΕΙΣ Α΄.

Νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τῶν καλπῶν τῆς Κυνουρίας μυροπρόσωπος ὁ κ. Γζιβάνο-Πούλος καὶ νὰ εἰσέλθῃ πάλιν ἀσπροπρόσωπος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

(ἔπειτα λύσεις β')

Ἡ νεογραικικὴ μχτασιότης εἰναι τι ἀξιοσημεῖωτον τῶν ὄντι. Ἀποκαθίσταται σχεδὸν σεβαστὴ διὰ τὴν ἀφελείαν τῆς. Λόγου χάριν ἠδύνατό τις λογικῶς σκεπτόμενος νὰ φηντασθῇ, ὅτι ἤθελεν ἐπέλθει εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων ἢ ἰδέε ν' ἀνερτήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τὰς εἰκόνας τῶν ἐν Ἀθήναις διατελεσάντων Δημάρχων καὶ Προέδρων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου; Καὶ ὅμως τοιαύτη γελοία πρότασις σπουδαίως ἐγένετο. Ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ σπανίως ποιοῦσι δημοσίᾳ δαπάνη τὰς εἰκόνας ἢ τὰ ἀγάλματα δημοσίων λειτουργῶν. Τοῦτο δὲ γίνεται ἐκτάκτως εἰς ἐπιφανεῖς ἀνδρας, ὅπως ἐννοοῦσι τοὺς τοιοῦτους οἱ πολιτισμένοι λαοί.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ πρᾶττουσιν οἱ εὐρωπαῖοι διὰ τοῦ ἐπιφανεῖς Ἄρχοντες αὐτῶν, ἔπεται ὅτι καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ ἐξαγάγωμεν ἐκ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοτοῦ δημοκρατικῆς ἀσημοῦτητας, νὰ τὰς ἀνκηρύξωμεν ἐπιφανεῖς προσωπικότητας καὶ νὰ δικαιωνίσωμεν διὰ τῆς γραφίδος τροφίμου τινὸς τοῦ Δήμου καλλιτέχρον τὰς ἥκιστα καλλιτεχνικὰς μορφὰς τῶν! Risum teneatis amici! Δὲν καταγίνονται μᾶλλον οἱ Δημοτικοὶ μας Ἄρχοντες νὰ μᾶς σώσωσιν ἀπὸ τὰ διχωρήματα, τὰ ὅποια ἐν διαλύσει πίνομεν καὶ ἐν τῇ ἀερί ἀνκηρόμεν; Δὲν μᾶς δίδουσιν ὀλίγον νερὸ διὰ τὰς λοκαῖρι;

Οἱ βόες τῶν Θηβῶν προτεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ τύφου. Ἐρωτῶμεν: ἀπὸ πότε οἱ βόες τῶν Θηβῶν ἐγένοντο δημότι τοῦ δήμου Ἀθηναίων;

ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΟΥ ΣΚΟΥΤΕΛΙΑ

Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἀτμοπλοικῆς ἑλληνικῆς ἐταιρίας ἀπεφάσισε νὰ ἀλλάξῃ τὸ δρομολόγιον τῶν ἀτμοπλοίων τῆς καὶ ἡ ἀλλαγὴ αὕτη δὲν ζημιώνει ὀλίγον τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπτανήσου, καὶ πολὺ περισσότερον τὴ Κεφαλληνίας.

Τὸ ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον δὲν θὰ ἔρχεται πλέον εἰς τὴν Κεφαλληνίαν τὴν Δευτέρην, οὔτε θὰ ἐπιστρέφῃ ἀπὸ τῆς Κέρκυρας τὴν Τετάρτην. Θὰ ἔρχεται καὶ θὰ ἀνχωρῇ τὴν Πέμπτην τὴν αὐγὴν καὶ θὰ ἐπιστρέφῃ ἀπὸ Κέρκυραν τὴν Κυριακὴν.

Θὰ ἔρχεται λοιπὸν καὶ θὰ φεύγῃ, ὅταν ἔρχεται καὶ φεύγῃ καὶ τὸ αὐστριακόν, ὥστε ἀντὶ ν' ἀνταποκρινόμεθα μὲ τὸ ἐξωτερικὸν δύο φορτῆς τὴν ἐβδομάδα θὰ ἀνταποκρινόμεθα μόνον μίαν.

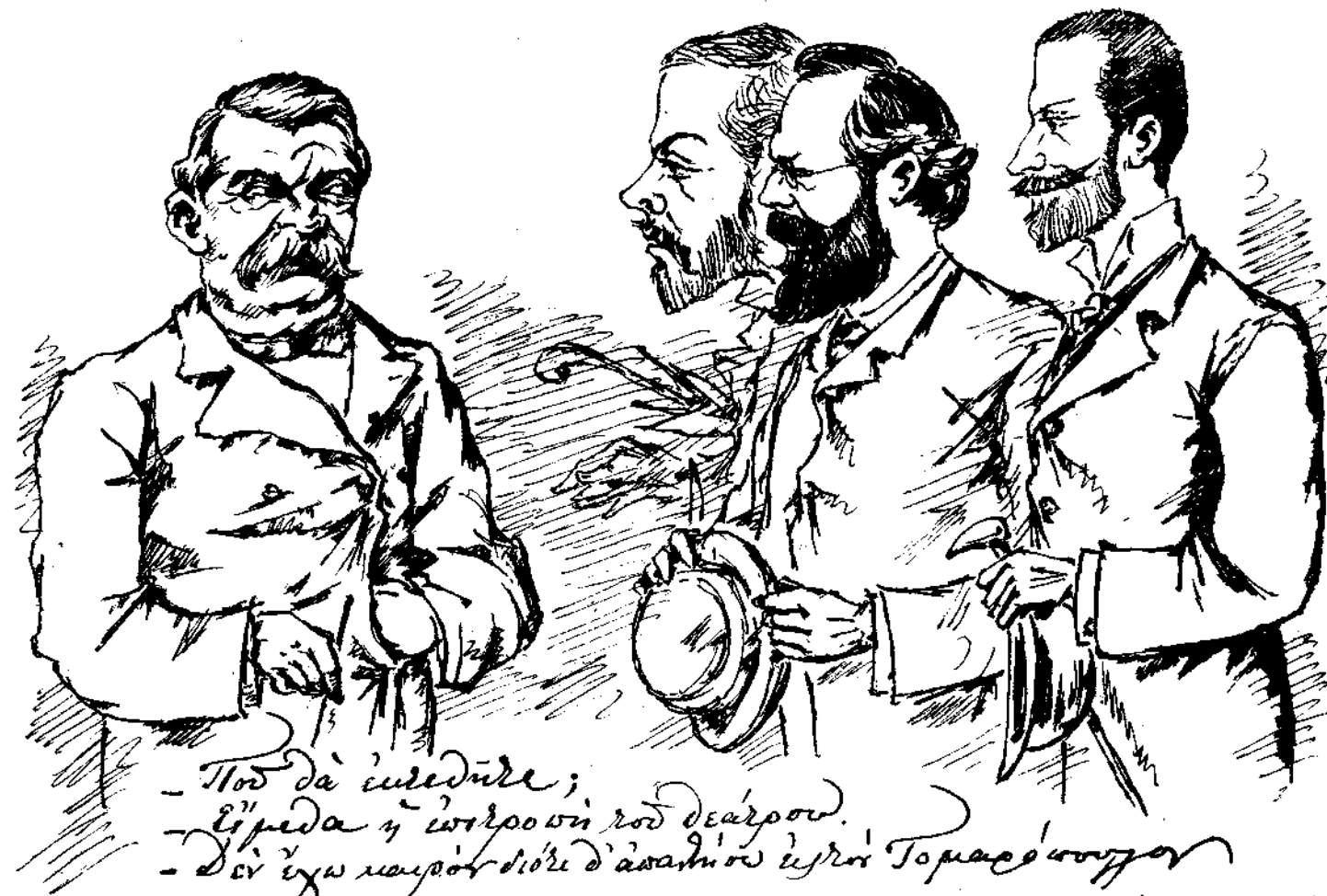
Ἄλλ' ἐὰν ἀπὸ αὐτὸ τὸ δρομολόγιον ζημιώνονται αἱ ἐπαρχίαι, ὠφελεῖται ὅμως ἡ πρωτεύουσα, διότι εἰς τὸ ἐξῆς ἔχρ ὄχι δύο, ἀλλὰ τρεῖς φορτῆς τὴν ἐβδομάδα ταχυφόμετον ἀπὸ τὴν Εὐρώπην.

Καὶ ὅταν ἡ πρωτεύουσα ὠφελεῖται τί πειράζει ἐὰν αἱ ἐπαρχίαι ζημιούνται;

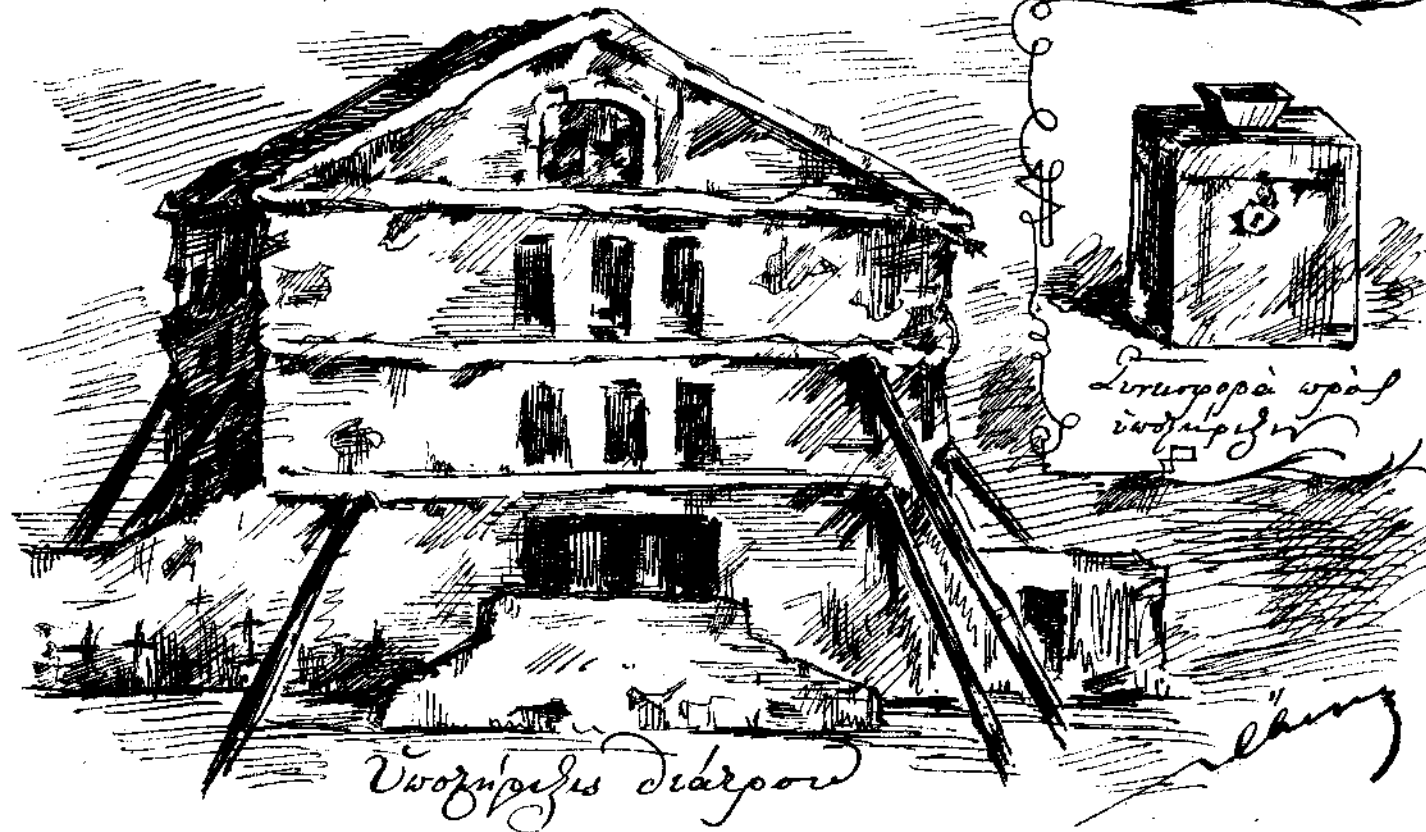
Αἱ ἐπαρχίαι εἰναι, ἦσαν, καὶ θὰ ἦναι τὰ παρακάτω σκουτέλια!!

(εὐέλκους Κεφαλληνίας).

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

- Πὸς δὰ εὐλεῖναι;
- Ἐῖμεθα ἢ ἰωὴροῦνι τοῦ δεῦρου.
- Δὲν ἔχω μαρτὸν διότι δ' ἀσασίω ἔγρι Τομαρὸν σονον

Διευκρινεῖς ὑπὸς ἰωὴροῦνι

Ἰωὴροῦνις δεῦρου

ΠΟΥΛΟΛΟΓΙΑ

Πρὸς τὸν Ἀσμοδαῖον,

Εἶναι ἄπορον πῶς ἀνεπτυγμένος διχόβλος, οἷος ὁ Ἀσμοδαῖος, ἔγραψεν ὅσα ἔγραψε τὴν παρελθούσῃ Κυριακῇ περὶ πανεπιστημιακῶν πούλων. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀσμοδαίου γενομένη τῶν ἐπιστημόνων διαίρεσις εἰς πούλους καὶ μὴ πούλους ἐφάνη τῷ ὄντι εἰς πολλοὺς λίαν παράδοξος. Καὶ εἶναι μὲν βέβαιον, ὅτι πλεῖστοι δυστυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰσὶν οἱ οὕτω σκεπτόμενοι καὶ ἐκ τῶν μωραϊτῶν καὶ ἐκ τῶν μὴ μωραϊτῶν, ἀλλὰ τὰς σκέψεις τούτας τὰς ὁποίας σπανίως τινὲς ἐκστομίζουσιν οὐδέποτε πρέπει τις νὰ γράφῃ. Κατ' ἄλλον τρόπον δὲ διακριθεῶσιν οἱ τοῦ πανεπιστημίου καθηγηταί, καὶ ἡ διαίρεσις εἶναι εὐκολός, ἀλλ' ὅς λείψωσιν αἱ στατιστικαὶ τῶν πούλων. Ἀλλ' ἐὰν ὁ Ἀσμοδαῖος ἐπιμένῃ νὰ φρονῇ, ὅτι αἱ τοπικαὶ διαίρεσεις τῆς Ἑλλάδος πρέπει ὡς ἐν ἄλλῃ βουλῇ ἀριθμητικῶς καὶ διὰ κουκίων νὰ ἀντιπροσωπεύωνται καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ ὅτι τὸ πούλος ἐκεῖνο τὸ τελαίπωρον εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μωραϊτισμοῦ, τότε, ὡς μὴ παραξενευθῇ νὰ ἀκούσῃ, ὅτι ἐπὶ 92 καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου 12 εἶναι πούλοι. Εὐτυχῶς οὐτε ὁ Ἀσμοδαῖος σπουδάζων ἔγραψεν ἐκεῖνα τὰ περὶ πούλων, οὐτε ὅλοι οἱ πούλοι εἶναι μωραῖται, οὐτε ὅλοι οἱ μὴ πούλοι μὴ μωραῖται.

Εἷς πούλος μὴ μωραῖτης.

ΣΗΜ. Ὁ Ἀσμοδαῖος θὰ εὑρισκεν εὐκόλως τὸ μέσον νὰ κάμῃ ἄλλην σοφικὴν στατιστικὴν τῶν πανεπιστημιακῶν οὐχὶ ἐκ καταλήξεων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀξίως τῶν ἀλλ' ἐπιμένει εἰς τὴν πωλολογίαν του, ἀφοῦ δυστυχῶς ἡ ἀξία δὲν εἶνε πάντοτε τὸ γινώρισμα τῶν ἐκλεκτῶν. Καὶ ἡμεῖς παραδεχόμεθα, ὅτι ὑπάρχουσιν ἸΔΑΙ καὶ ΑΔΑΙ χειρότεροι ἀπὸ ΠΟΓΑΟΓΕ, καὶ ΠΟΓΑΟΙ μὴ μωραῖται καὶ μωραῖται μὴ ΠΟΓΑΟΙ, ἀλλ' ἀπόδειξις, ὅτι καλὸν ἦτο νὰ γίνῃ μίαν φοράν καὶ αὐτῇ ἡ στατιστικὴ εἶνε, ὅτι τόσοσ λόγος γίνεται περὶ αὐτῆς. Σημειώσατε, ὅτι εἰς τὴν διχόβλικήν ἡμῶν φύσιν δὲν ἀπαρέσκει διόλου νὰ παρακαλέσωμεν τὸν εἰδικὸν ἀπογραφὴν ἡμῶν κ. Στατιστικὸν πούλον νὰ ἀριθμῆσῃ καὶ ἀλλέως τὰ κουκία τῶν πανεπιστημιακῶν, τῶσων τῶν 60 καθηγητῶν ὅσων καὶ τῶν 25,000 ὑφηγητῶν πρὸς γενικὴν εὐχαρίστησιν καὶ πούλων καὶ μὴ πούλων. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προόντος ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ περὶ τὰ κουκία τῶν ἐκλογῶν.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

- Ἀφεντικὸ! πκράζενο πκράμα! κκκὸς οἰωνός.
- Τί τρέχει;
- Οἱ ποντικοὶ μοῦ φάγανε τὰ παπούτσια.
- Αἶ, καὶ μ' αὐτό;
- Δὲν σὰ; φαίνεται παράξενο;
- "Ὅχι" παράξενο θὰ μοῦ ἐφάνετο ἂν τὰ παπούτσια ἔτρωγαν τοὺς ποντικούς!

"Ἀλεπτος πκυσανίς εἰσέρχεται εἰς κκφνεῖον καὶ διατάσσει φιλήν εὐρωπκίκοῦ οἴνου. Ἀφοῦ τὴν ἐπτε, πλησιάζει πρὸς τὸν κκφρεπώλην καὶ ἐρωτᾷ.

- Ἐπληρώσατε σεῖς αὐτὴν τὴν μποτίλια;
 - Βέβαια.
 - Τότε εἶνε περιττὸν νὰ τὴν πληρώσω κ' ἐγώ.
- Καὶ ἀπέρχεται ἀφίνων αὐτὸν ἐκθκμβον.

"Οἱ κόπροι ὑπερετιμήθησαν ἐν Αἰγικλείῃ, διότι, ἐννοήσαντες οἱ κτηματκίται τὴν ὠφέλειάν των, ἐπεδόθησαν ὀρηκτικῶς εἰς τὸν κοπρισμὸν τῶν κτημάτων των."

(«Κεβωτός» Αἰγίου)

- Κκκὸ τομάρι αὐτὸς ὁ Τομαρόπουλος, ὁ μιστὸς ἔμεινε καὶ ὅμως δαγκόνει.
- Τὸ Ἐθρικὸν Πνεῦμα λέει πῶς εἶνε τρελλός.
- Κκ' αὐτὸ ἂν ἦνε, ποῦ δὲν τό παθε, ἡ κκρομκί λέει πῶς ἀπὸ τὸν τρελλὸ καὶ μεθυσμὸν κκθκίνεις τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ συνιστᾷ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διδᾷ χθῶσι τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ ἰδίως τὴν ἰταλικὴν φιλολογίαν τὸν κ. Γ. Σ. ΚΟΪΔΑΝ, ἐπὶ ἔτη δικμεινκντα ἐν Τοσκάνῃ. Πληροφορίαι πλειότεραι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀσμοδαίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 14, ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζικῆς.

Ἐκ τοῦ Τοπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.